

Sygn. akt III Ca 827/15, III Ca 828/15, III Cz 694/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 sierpnia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda (spr.)

Sędzia SO Tomasz Tatarczyk

Sędzia SO Gabriela Sobczyk

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 26 sierpnia 2015 r. w Gliwicach na rozprawie

sprawy z powództwa W. S.

przeciwko Skarbowi Państwa – Wojewodzie (...) w K.

o zapłatę

na skutek apelacji obu stron

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 18 lutego 2015 r., sygn. akt I C 922/13

oraz zażalenia powoda

na zawarte w punkcie 4 tego wyroku rozstrzygnięcie o kosztach procesu

I. zmienia zaskarżony wyrok:

1. w punktach 2 i 3 w ten sposób, że powództwo o podwyższenie renty oddala;

2. w punkcie 4 w ten sposób, że nie obciąża powoda kosztami procesu;

II. oddala apelację powoda;

III. nie obciąża powoda kosztami postępowania odwoławczego;

IV. przyznaje adwokatowi S. S. od Skarbu Państwa (Sądu Rejonowego w R.) kwotę 369 (trzysta sześćdziesiąt dziewięć) złotych, w tym kwotę 69 (sześćdziesiąt dziewięć) złotych podatku od towarów i usług, tytułem kosztów nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu powodowi w postępowaniu odwoławczym.

SSO Gabriela Sobczyk SSO Andrzej Dyrda SSO Tomasz Tatarczyk

UZASADNIENIE

Powód W. S. w ostatecznie sprecyzowanym pozwie przeciwko Skarbowi Państwa-Wojewodzie (...) w K. domagał się zasądzenia podwyższonej renty do kwoty 800 zł miesięcznie oraz odszkodowania w kwocie 30.000 zł (skapitalizowana

renta za trzy lata wstecz) oraz zasądzenia kosztów procesu na rzecz Skarbu Państwa. Uzasadniając żądanie podniósł, że prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R. z dnia 26.06.2003r. sygn. akt II C 177/02/7 na jego rzecz została zasądzona renta w wysokości 250 zł miesięcznie. Pogorszenie jego stanu zdrowia wynikało z braku środków do życia, niemocy, braku pomocy na rynku pracy oraz przyznania renty z ZUS.

W odpowiedzi na pozew pozwany Skarb Państwa- Wojewoda (...) w K. wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podał, że powód nie udowodnił swoich roszczeń co do zasady jak i wysokości oraz wskazał, że pozwany odpowiada za następstwa zakażenia powoda HCV, a nie za wszelkie schorzenia i dolegliwości powoda.

Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem z dnia 18 lutego 2015r. oddalił powództwo W. S. przeciwko Skarbowi Państwa-Wojewodzie (...) w K. o zapłatę odszkodowania oraz zasądził od pozwanego Skarbu Państwa - Wojewody (...) w K. na rzecz powoda W. S. rentę w kwocie po 500 zł miesięcznie począwszy od dnia prawomocności niniejszego wyroku, płatną do dnia 15 każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, a to w miejsce renty zasądzonej prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R. z dnia 26.06.2003r. sygn. Akt II C 177/02/7 oraz oddalił powództwo o podwyższenie renty w pozostałym zakresie. Nadto Sąd zasądził od powoda W. S. na rzecz pozwanego Skarbu Państwa-Wojewody (...) w K. kwotę 2.208 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz przyznał adwokatowi S. S. wynagrodzenie w kwocie 2.952 złote wraz z 23 % podatku VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej powodowi W. S. z urzędu.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że prawomocnym wyrokiem z dnia 26.06.2003r. sygn. akt II C 177/02/7 Sąd Okręgowy w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R. zasądził na rzecz powoda W. S. od Skarbu Państwa-Wojewody (...) w K. rentę w wysokości 250 zł miesięcznie w związku z zakażeniem wirusem HCV.

Powód bez pracy pozostaje od 2009r. Jest on pozbawiony prawa do zasiłku. Powód jest zaliczony do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności do października 2014r. Starał się on o rentę z ZUS, ale jej nie otrzymał. Powód szuka pracy, ale bezskutecznie. Powód ostatnio pracował na stanowisku zastępcy kierownika magazynu. Powód ma szereg innych samoistnych chorób oprócz wirusowego zapalenia wątroby (np. nadciśnienie tętnicze, cukrzyca, niedomykalność aortalna). Powód zażywa leki i suplementy diety : C. (120 zł za jedno opakowanie), L. 52 (22-23 zł), E. Forte, które kosztuje ok. 22 zł. Powód jes na diecie wątrobowo-cukrzycowej. Łącznie z lekarami i dietą ponosi koszty 600-700 miesięcznie. Dieta wątrobowa polega na tym, że powód nie może jeść żadnego mięsa wieprzowego, tylko mięso drobiowe, sery. Powód je od 4 do 5 posiłków dziennie. Może on jeść tylko małe porcje. Powód co roku przebywa na Oddziale Obserwacyjno- Zakaźnym Szpitala (...) w R.. Powoda utrzymuje żona. Powód bardzo szybko się męczy i nie czuje się na siłach, by pracować.

W okresie od czerwca 2010r. do czerwca 2012r. nie było zgłoszonych ofert pracy dla osób bez wyuczonego zawodu, natomiast dla osób posiadających umiarkowany stopień niepełnosprawności wpłynęło około 100 ofert pracy.

Karty informacyjne z kolejnych hospitalizacji powoda w Oddziale Obserwacyjno- Zakaźnym Szpitala (...) w R. wskazują, że hospitalizacje te nie były związane z pogorszeniem stanu zdrowia powoda, a miały charakter kontrolny. Aktualny uszczerbek na zdrowiu powoda w związku z wirusowym zapaleniem wątroby można określić na 10%. Brak jest przesłanek przemawiających za pogorszeniem stanu zdrowia powoda w związku z wirusowym zapaleniem wątroby typu C. Choroby współistniejące u powoda nie mają związku przyczynowego z wirusowym zapaleniem wątroby typu C. Choroba powoda związana z wirusowym zapaleniem wątroby typu C się nie pogłębia, ponieważ gdyby tak było, powód byłby zakwalifikowany do leczenia przyczynowego, co dotychczas nie nastąpiło.

O dnia 26.06.2003r. wzrosły ceny lekarstw i żywności spowodowane inflacją.

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd Rejonowy wskazał, że renta ustalona na podstawie art. 444 § 2 k.c., zgodnie z art. 907 § 2 k.c., w razie zmiany stosunków, może zostać zmieniona jej wysokość lub czas trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie. Z żądaniem jej zmiany może wystąpić każda ze stron. Przytaczając wypowiedzi Sądu Najwyższego w tym przedmiocie, Sąd wskazał,

że ustawodawca w art. 907 § 2 k.c. zaakcentował słowo "zmiany" sugerujące, że sąd będzie mógł kształtować "na nowo" treść obowiązku pozwanego wobec powoda, przy czym istota wydanego na tej podstawie orzeczenia sprowadza się do potwierdzenia przez organ wymiaru sprawiedliwości, że stosunki w chwili orzekania uzasadniają obowiązek łożenia innej niż dotychczas kwoty, a potwierdzenie to znajdujące się w sferze motywacyjnej wyroku stanowi podstawę zasądzenia nowego świadczenia o innej niż dotychczas wysokości. Podstawą modyfikacji wysokości renty, wynikającej z ustawy może być bowiem tylko zmiana stosunków.

Rozpoznając sprawę o podwyższenie renty wyrównawczej, przyznanej z uwagi na ograniczenie zdolności do pracy, Sąd zwrócił uwagę na konieczność wykazania, na czym konkretnie polegają zmiany stosunków (zmiana możliwości zarobkowych poszkodowanego i zmiana wynagrodzenia na stanowisku, które piastował przed wypadkiem) i w jaki sposób konkretnie owe modyfikacje wpływają na wysokość świadczenia.

Podwyższając powodowi rentę o 250 zł miesięcznie (do 500 zł miesięcznie) Sąd wziął pod uwagę fakt, że od dnia 26.06.2003r., czyli od dnia wydania wyroku w sprawie II C 177/02/7, wzrosły ceny lekarstw, suplementów diety i ceny żywności spowodowane inflacją. Sąd dał wiarę opiniom biegłego, że od czerwca 2003r. stan zdrowia powoda odnośnie wirusowego zapalenia wątroby nie pogorszył się, ale przy podwyższeniu renty Sąd wziął pod uwagę tylko względy ekonomiczne. Przez zmiany stosunków w rozumieniu art. 907 k.c. należy rozumieć również zmiany w sytuacji ekonomicznej danego kraju i one mogą być jedyną podstawą podwyższenia renty. Sąd uznał za wiarygodne zeznania powoda, że od czasu przyznania mu renty prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach na suplementy diety wydaje on więcej w porównaniu z czerwcem 2003r. Nadto, od czerwca 2003r. wzrosły także koszty żywności. Z tych względów, Sąd uznał, że nastąpiła zmiana stosunków ekonomicznych pozwalająca na podwyższenie powodowi renty o 250 zł miesięcznie od dnia prawomocności niniejszego wyroku. Od dnia prawomocności niniejszego wyroku miesięczna renta należna powodowi wynosić będzie 500 zł miesięcznie i wyrok niniejszy zastąpi wyrok Sądu Okręgowego w Gliwicach Wydział II Cywilny Ośrodek (...) w R. z dnia 26.06.2003r. sygn. akt II C 177/02/7. Sąd uznał natomiast, że podwyższenie powodowi renty do kwoty 800 zł miesięcznie jest nieuzasadnione i w pozostałym zakresie powództwo oddalił.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na zasadzie art. 481 kc.

Sąd oddalił powództwo o zapłatę odszkodowania w kwocie 30.000 zł, gdyż zgodnie z art. 6 k.c., powód nie wykazał, że poniósł uszczerbek majątkowy w wysokości 30.000 zł.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. uznając, że powód wygrał proces w 8%, a przegrał w 92%.

Sąd na podstawie Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie przyznał adwokatowi S. S. wynagrodzenie w kwocie 2.952 złote wraz z 23 % podatkiem VAT tytułem pomocy prawnej udzielonej powodowi W. S. z urzędu.

Apelację od tego orzeczenia wniosły obie strony.

Powód zaskarżył wyrok w części obejmującej pkt 2 w przedmiocie ustalenia daty początkowej zmiany wysokości renty należnej powodowi. Zarzucił błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę rozstrzygnięcia, polegający na stwierdzeniu, wbrew treści zebranego materiału dowodowego, że zmiana stosunków uzasadniająca podwyższenie wysokości renty należnej powodowi nastąpiła w dacie orzekania, a nie w chwili wskazanej przez powoda tj. w styczniu 2013 r.; naruszenie przepisów prawa procesowego, które miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a w szczególności art. 233 § 1 k.p.c. w zw. z art. 227 k.p.c. i 232 k.p.c. poprzez oddalenie dowodu z dokumentu w postaci informacji apteki (...): S.C. z dnia 5 maja 2014 r. na okoliczność wysokości opłat miesięcznych związanych z zakupem leków zaordynowanych powodowi; art. 328 § 2 k.p.c. poprzez brak wskazania w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku z jakich powodów Sąd Rejonowy uznał, że zmiana stosunków nastąpiła w dacie orzekania, a nie w chwili wskazanej przez powoda tj. w styczniu 2013 r., jak również z jakich powodów oddalono dowód z dokumentu w postaci informacji apteki (...): S.C. z dnia 5 maja 2014 r.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w części obejmującej pkt 2, poprzez zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa - Wojewody (...) w K. na rzecz powoda W. S. renty w wysokości 500 złotych (pięćset złotych) miesięcznie począwszy od miesiąca stycznia 2013 r. płatnej do dnia 15 każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat oraz przyznanie pełnomocnikowi z urzędu powoda kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym według norm przepisanych; jednocześnie pełnomocnik składa oświadczenie, iż do chwili obecnej opłaty te nie zostały zapłacone w całości lub w części ; § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu Dz.U.2013.461 j.t.), ewentualnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy Sądowi 1 instancji do ponownego rozpoznania z uwzględnieniem kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego przed Sądem odwoławczym.

Pozwany wniósł apelację w części dotyczącej pkt 2 zarzucając: sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego, polegającą na ustaleniu, że ze względu na zakażenie HCV uzasadnione jest przyjmowanie przez powoda suplementów diety i stosowanie specjalnej diety wątrobowej, co pozostaje w sprzeczności z opinią biegłego, uznaną przez Sąd w pełni za wiarygodną; naruszenie art. 907 § 2 k.c. w zw. z art. 444 § 2 k.c. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i orzeczenie podwyższenia powodowi renty o 250 zł miesięcznie z tytułu zmiany stosunków ekonomicznych powodujących zwiększenie wydatków powoda na zakup suplementów diety i żywności w sytuacji, gdy z materiału dowodowego sprawy nie wynika aby powód zmuszony był do zażywania jakichkolwiek suplementów diety, bądź ponoszenia zwiększonych wydatków z tytułu zakupu żywności oraz naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. poprzez niewskazanie dowodów, na których Sąd I instancji oparł się uznając, że powód w związku z zakażeniem HCV powinien przyjmować suplementy diety i stosować specjalną dietę wątrobową (inną niż dieta zdrowego człowieka), niewskazanie suplementów diety (z nazwy), które przyjmuje, bądź powinien przyjmować powód w związku z zakażeniem HCV, ich ceny i częstotliwości przyjmowania oraz niewskazanie na czym polega specjalna dieta wątrobową (inna niż dla zdrowego człowieka), którą stosuje, bądź powinien stosować powód i jakie są jej koszty.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w punkcie 2 poprzez oddalenie powództwa w zaskarżonej części oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych, ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Rejonowy, z uwzględnieniem kosztów postępowania przed sądem 11 instancji według norm przepisanych, jako części kosztów procesu.

Od powyższego orzeczenia, w przedmiocie zasądzenia od powoda na rzecz pozwanego kosztów, wniósł nadto zażalenie powód. Zarzucił naruszenie art. 100 k.p.c. zdanie drugie poprzez jego niezastosowanie i brak tym samym odstąpienia od obciążania powoda kosztami procesu w postaci kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej w sytuacji, gdy powództwo co do zasady zostało uwzględnione, a wysokość zasądzonych należności zależała wyłącznie od oceny Sądu oraz art. 102 k.p.c., poprzez jego niezastosowanie, pomimo występowania szczególnych okoliczności uzasadniających odstąpienie od obciążania powoda kosztami procesu w postaci kosztów zastępstwa procesowego strony pozwanej.

Na tych podstawach wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez odstąpienie od obciążania powoda kosztami procesu oraz przyznanie pełnomocnikowi z urzędu powoda kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu zażaleniowym według norm przepisanych; jednocześnie pełnomocnik składa oświadczenie, iż do chwili obecnej opłaty te nie zostały zapłacone w całości lub w części § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenie powoda przyjmując podstawę prawną swego rozstrzygnięcia przywołane przepisy prawne, a następnie ustalił wszystkie okoliczności faktyczne istotne dla rozstrzygnięcia sprawy. Poczynione ustalenia dotyczące okoliczności faktycznych mają podstawę w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Ustalenia te Sąd Okręgowy przyjmuje za własne. Niemniej jednak wyprowadzone

z nich wnioski nie zasługiwały na uwzględnienie co stanowiło podstawę do wydania przez Sąd Okręgowy orzeczenia reformatoryjnego.

W pierwszej kolejności należy zwrócić uwagę, że z art. 328 § 2 k.p.c. wynika, że punktem wyjścia dla przedstawienia w motywach pisemnych uzasadnienia wyroku koncepcji prawnej rozstrzygnięcia sprawy powinny być poczynione ustalenia faktyczne. Sąd pierwszej instancji zobowiązany jest do wyjaśnienia motywów rozstrzygnięcia w sposób umożliwiający przeprowadzenie kontroli instancyjnej zaskarżonego orzeczenia (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 lipca 2007r., V CSK 115/07). Uchybienie Sądu w tym zakresie, następuje jedynie w sytuacji, gdy uzasadnienie wyroku zawiera jedynie opis poszczególnych elementów stanu faktycznego, bez wniosków z nich wynikających i bez dokonanego ustalenia stanu faktycznego istotnego dla rozstrzygnięcia sprawy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 1999r., II UKN 437/98; orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 28 sierpnia 1951r., C 154/51, OSN 1952, Nr 3, poz. 69).

Pozwana słusznie zarzuciła Sądowi I instancji uchybienie wymaganiom zawartym w tej normie prawnej. Zwrócić należy uwagę, że Sąd Rejonowy wskazując przesłanki uzasadniające podwyższenie renty, powołał się na bardzo ogólne procesy ekonomiczne, tj. wzrost cen żywności oraz lekarstw, nie odnosząc się przy tym do żadnych obiektywnych ustaleń, w szczególności do ustalenia rozmiaru tych procesów. Rozważania Sądu Rejonowego opierały się de facto na szeroko pojętej notoryjności tych okoliczności.

Zgodnie z art. 907 § 2 k.c., jeżeli obowiązek płacenia renty wynika z ustawy, każda ze stron może w razie zmiany stosunków żądać zmiany wysokości lub czasu trwania renty, chociażby wysokość renty i czas jej trwania były ustalone w orzeczeniu sądowym lub w umowie. Zawarte w tym przepisie pojęcie „zmiany stosunków” uzasadniające zmianę wysokości renty, należy kwalifikować jako istotny (radikalny) spadek siły nabywczej pieniądza (wyrok Sądu Najwyższego z 2 kwietnia 2014r., IV CSK 444/13; wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 16 grudnia 2004r., I ACa 1097/04).

Uwzględniając powyższe, Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że po ustaleniu wysokości renty, taka istotna zmiana nie nastąpiła. Ustalając rozmiar spadku siły nabywczej pieniądza należało uwzględnić w szczególności poziom procesów inflacyjnych. W okresie od 2003 r. do 2014r. inflacja wyniosła 29,1 %, nie była to zatem zmiana istotna w tak długim okresie czasu. Nadto, Sąd Okręgowy zwraca uwagę, że w analogicznym okresie wzrost wysokości średniego wynagrodzenia wyniósł 69 %, natomiast minimalnego wynagrodzenia za pracę około 119 %. Dwa ostatnie wskaźniki wskazują na „względnie” istotną zmianę stosunków, jednak nie odnoszą się do zmiany siły nabywczej pieniądza, ale poziomu zamożności społeczeństwa. Uznać zatem należało, że czynniki te znajdują się poza hipotezą tak rozumianej normy prawnej z art. art. 907 § 2 k.c. Uwzględniając przy tym, że wzrost ten nastąpił w długim okresie horyzontalnym, a zatem nie przybrał on charakteru wzrostu skokowego, wyklucza możliwość przyznania mu miana zmiany radykalnej (istotnej). Tym samym, skoro ustawodawca wykluczył możliwość żądania zmiany w sytuacji zwykłej aprecjacji lub deprecjacji pieniądza, należało uznać, że zmiana o której mowa w art. 907 § 2 k.c., jest zbliżona do kryteriów wskazanych w

Strona powodowa nie wykazała, do czego zgodnie z art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. była zobowiązana, zwiększonych potrzeb związanych z koniecznością przyjmowania określonych lekarstw lub suplementów diety, ani też, aby przyjmowanie przez powoda wskazanych lekarstw było wskazane lub zalecane, natomiast wskazane przez powoda wydatki na leki nie przekraczają wysokości przyznanej mu renty. Zwrócić należy uwagę, że wnioski zawarte w opinii biegłego (k. k. 156) takim postulatem jednoznacznie przeczą, w związku z czym, należało uznać, że zgromadzony materiał dowodowy nie daje podstaw do uznania wskazanych okoliczności jako udowodnionych.

Wskazane powyżej okoliczności czyniły zasadnym oddalenie powództwa, co czyniło zbędnym rozpoznanie zarzutów apelacyjnych podniesionych w apelacji powoda, gdyż odnosiły się one do prawidłowości ustalenia wysokości renty, a zatem mogły odnieść ewentualny skutek wyłączenie w razie uznania zasadności zmiany wysokości renty.

Zasadne okazało się zażalenie powoda. Sąd Okręgowy uznał za zasadnym, biorąc pod uwagę trudną sytuację majątkową powoda, jak również subiektywną zasadność roszczenia powoda a także charakter tego roszczenia, zastosowanie art. 102 k.p.c. i z tych względów nie obciążył powoda kosztami procesu.

Identyczne okoliczności legły u podstaw zastosowania art. 102 k.p.c. również przy rozstrzygnięciu o kosztach postępowania odwoławczego.

Z tych względów Sąd Okręgowy orzekł jak w sentencji po myśli art. 386 § 1 k.c., a w pozostałym zakresie oddalił apelację na podstawie art. 385 k.p.c. Rozstrzygnięcie o zażaleniu powoda wydano na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.

Wynagrodzenie za pomoc prawną świadczoną stronie powodowej z urzędu przyznano na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982r. Prawo o adwokaturze w związku z § 2 ust. 1 i 3 w związku z § 6 pkt 3 i § 13 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r.

SSO Gabriela Sobczyk SSO Andrzej Dyrda SSO Tomasz Tatarczyk